

گوشه نیگای کسی یه که می تاک بۆ ئه وه یه فه گێرپ، هه مووشتران نه بیته، ئاگای له هه موو شتیك نه بیته. له ده قی «نیوهر» دا، له نووسینی دلدار دالمروئ، فه گێرپ، به گوشه نیگای کسی یه که می تاک، چیرۆکه که ده گێرته وه، به لام به فه گێرپ که سی سییه می تاکي هه مووشتران ده چیت، ئه مه یش له دنیای گێرانه وه دا کاره سات دروست ده کات.

فه گێرپ هه مووشتران، ئه گه ر ئاگات لێ نه بیته، ده بیته فه گێرپکی نادرست و قه ناعه تپینه که ر. که فه گێرپشت وابوو، چیرۆکه که ت جیی متمانه نابیت و خوینهر زوو لێی بیزار ده بیته. له واقیعدا، هه چ که سیک کامل نییه، هه چ فه گێرپک هه موو شتیك نازانیت. کاتێ پۆماننووسیک دێ، فه گێرپکی هه مووشتران به کار ده بات، خۆی قه بریک بۆ پۆمانه که ی و بۆ فه گێرپه که یش لێ ده دات. ئه ی ئه گه ر گوشه نیگات هه له بوو؟ ئه وه یان خراپتره، چونکه هه موو شتیکی نیو ده قه که له راستی دور ده بیته، خوینهر درکیان پێ ده کات و واز له خویندنه وه ی دینیت.

له ده قی «نیوهر» دا، فه گێرپ ئاگای له هه موو شتیکه، هه موو شتیك ده زانیت، ته نانه ت ورد و درشتی خه ونیکی خۆی له بیره . هه ر یه کێ خه ون ببینیت، ته واوی ورده کاریی خه ونه که ی له بیر نامینیت، ئه مه یش ئاساییه، چونکه ئه وه راستییه که یه . لێره دا خوینهر دکاریت بلێ، «وای له و درۆ گه وره یه ی!» بۆ ده ربازبوون له م چاله ی گێرانه وه، ده بێ فه گێرپ وه ک هه ر که سیک ئاسایی هه موو شتیك نه زانیت، به تایبه تی ئه گه ر فه گێرپه که ت پاله وان بوو. بۆچی ده بێ پاله وان کامل بیت؟

هونه ری پۆمان له وه دایه ده بێ پۆماننووس کاره کته ر و پووداو بخولقینیت. له وه ش هونه ریتر ئه وه یه هه ول بده ی کاره کته ر و پووداوه کان قه ناعه تپیکه ر بن، راستی بن. یه کێ له کاره هه ره

فه گێرپ نیوهر

گۆدان سه باح

قورسەكانى پۇماننوس ئەوئە پووداۋ و كارەكتەر و چىرپۇكەكەى ھىندە راستى بن، خوينەر باوھريان پى بكات. كاتى پۇمانىكى پروفېشنالى ئەفسانەى دەخوينىيەو، باش دەزانى ئەفسانەى، بەلام باوھپ بە ھەموو پووداۋەكانى دەكەى. لە خوارەو بە چەند نمونەىك لە دەقەكە، ئەو دەخەينە پوو بۇچى لە دەقى «نيوھمر» دا، قەگىر نيوھمرە. با لە رستەى يەكەمى دەقەكەو دەست پى بكام.

«شەويكى تاريكى كۇتايىەكانى ھاوين بوو، تەنيا ئەستىرەكان بە ئاسمانەو دەدرەوشانەو.» لە كتيبى «چۇن پۇمان دەنوسرى» دا، بە وردى باسى رستەى يەكەمى پۇمانم كردوو. گەلى پۇمانى كوردى ھەن، بە رستەى كلۇر و سىس دەست پى دەكەن. ئەم رستەى سەرەو نمونەىكە لەوانە. رستەىكى مردوو، دەقەكەيشى لەگەل خۇى لە گۇر ناو. لەگەل خويندەوئەى ئەم رستەى، زانيم پىتمى گىرپانەو كە چۇنە: بىزاركەر. رستەكە چىمان پى دەلئىت: وەرزەكە دىارى دەكات. بە واتايەكى تر، كاتىك دىارى دەكات، شەويكى ھاوين. بەم جۇرە دەستپىكانە، لە دنياى پروفېشنالى نوسىنى داھىنەرانەدا، دەلئىن دەستپىكى سواو. بىتامترىن و تەمبەلتىرىن و كلۇرتىرىن دەستپىكە ھىچ پوو نادات. ھىچت پى نالئىت. ئەگەر لاي بدەين ھىچ لە پرسەكە ناگۇرپىت. رستەكە دە وشەى، ھەفتى زيادە. بنۇرپى: «شەويكى كۇتايى ئاب»، بەسە. شەو خۇى تاريكە، ھەر لە شەويشدا ئەستىرە دەدرەوشىنەو. بى و ھەر تەنيا ئەو سى وشەى با، سەرنجراكىش دەبوو. رستەى تەواو نيە. پارستەى. بەلى دەكرى پۇمان بە رستەىكى ناتەواو دەست پى بكام. شەويكى كۇتايى ئاب، پرسىار لاي خوينەر دروست دەكات، بەلام رستەى يەكەمى دەقەكە ھەموو پرسىارىك لە خوينەردا دەكوژپىت.

دەتوانم، دوو ھەزار وشە لەسەر ئەم رستەى بنوسم. لىرە دەبىرپىنمەو، چونكە پىشتەر لە كتيبى ناويراۋدا باسى رستەى يەكەم كردوو.

پەرەگرافى يەكەم:

«رستەى يەكەم. ھىچ پووناكىيەكى تر نەدەبىنرا. چونكە ئەوان بە درىزايى رۇژەكە ھىلاك دەبن و پەنج دەكىشن لە پىناو پەيداكردنى پاروو نانىك. شەوان دواى بانگى خەوتنان ھەموو پووناكىيەكىان دەكوژاندەو و دەخەوتن. گوندنشىنەكان وابوون.» لە پوى ژمارە، كورتى، پەوانى رستەسازى و پەرەگرافسازىدا، ھىچ گرفتى نيە. پەرەگرافىكى پىنج رستەى دروستە. گەلىك باشتەر لە پەرەگرافە درىز و سەقەتەكانى پۇماننوسانى ناۋدارى كورد. بەس ئەم پەرەگرافە ھىچ مانايەكى نيە. شتىك ھەى پى دەلئىن «گوتنى شتە پوونەكان»، واتە پىويست ناكات بى باسى خەلكى گوندىمان بۇ بكام. خوينەر دەزانئىت ئەوان چۇن. نوسىنى ئەو شتە زانراوانە، بىزاركەرن. وشە خەساركدنە. ئەگەر خەلكى ئەو گوندە وانەبان، ئەو كات پىويست بوو باس بكرىت.

پەرەگرافى دووھم:

ھىچ پىويست ناكات. بەھەدەردانى وشەى. زۇر گۇتە. پىويست ناكات بلئى سەگ لە گوندى بە شەوان دەوهرپىت و چەقەلىش قىزەيان دى. ئەرى چەقەل دەقىزىنئىت؟ لىرەدا قەگىر دەىەوئىت بلئىت من ئاكام لە ھەموو شتىكە، ھەموو شتىك دەزانم، ھەست بە ھەموو شتىك دەكام، دەتوانم لىكدانەو بۇ ھەموو شتىك بكام. پىويست ناكات قەگىر ئەو يارىيە بكات.

لە پەرەگرافى سىيەم و چارەم و پىنجەمدا: ھىچ پوو نادات. تەنى وەسفە. نوسەر دەىەوئىت بەم پىنج پەرەگرافە ژيانى شەوانەى

گوندیک پیشان بدات، به لام سه رکه وتوو نه بووه، له بهر وه سفی سواو و به هه دهردانی وشه و زۆر کۆتن.

په ره گرافه کانی دواتر و پینه و نه ستیره ژماردنه. دیسان هیچ پوو نادات. وهک گۆمیکى مهنگ، بۆنى بۆگه نى شته کانی ناوى (وه سف و زۆر کۆتن) پۆزه پێهک ده پروات. من وهک خوینهر کاس بووم. هه ر کاتیک فه گێپ و یستی هه موو شتیک پیشان بدات، یان بیه ویت خۆى نمایش بکات، ده بێته زۆربلێهک که هیچ نالئ.

پۆزی پاشتر، فه گێپ خه ونه که ی بیر چوو ته وه. ده لئ، «زۆر له خۆم ده کم تا دیته وه بهر چاوم ...» (٩٦)، واته هه رچه ندی ده کات خه ونه که ی نایه ته وه یاد، که چی له په ره گرافی دواى نه وه، یه کسه ر ده لئ، «له خه وه که دا بینیم ...» (١٠٧). هه ر پسته یه ک پیش نه وه ی خه ونه که ی بگێریته وه، ده یگوت زۆر ده کات بێته وه بیرى، که چی نیسته به وردی خه ونه که ده گێریته وه، نه مه له پۆماندا پێی ده لئین «چال»، واته چته کان تیک ناکه نه وه، قۆلت له گێرانه وه که دا هه یه، نه مه یش وا ده کات خوینهر قه ناعهت به چپۆکه که نه کات و له خویندنه وه بوه ستیت. نه گه ر یه کێک زۆر له خۆى بکات شتیکى به بیر بێته وه، په نگه به ئاسته م چه ند شتیکى که مى بیر بکه ویته وه. بنۆرنئ لیره فه گێپ، به وردی دیته وه بیرى:

«کچیکى بالابه رزى چواره سالى، که تازه سینگ و مه مکى ده رکه وتبوو، چاو په ش و پرچ قاوه یی، نه و پرچه ی که که وتبووه ده ست با، با یارى به تاله کانی ده کرد. گواره یه کی زیوینى گه وره ی زپۆلى له گوئى بوو، خه زیمیکى نه لقیى و ملوانکه یه کی ده نک ده نکى زیوى و هه ندیک له پکی شینى له مل بوو. به پئخواسى و جلیکى شیتال شیتالى سپی له ناو نه و بیابانه پروته پاره ستاوه و داواى یارمه تی

له من ده کات!» (١٠٧).

چاو دئ، نه و هه موو ورده کاربیه ی، نه وه فه گێپ، به حسیبى خۆى، خه ونه که ی له بیر کردوو. نه گه ر به وردی سه یرى وه سفه که بکه ین، نه م جۆره وه سفه سواوه، باوى نه ماوه، کۆنه، بێتام و دروستکراوه، دووره له پاستى. (که تازه سینگ و مه مکى ده رکه وتبوو) هه ر پئویست ناکات، که ته مه نت گوت، پئویست به وه ناکات. وه سفه یلى دواى نه م په ره گرافه یش بئ که لک و زیادن. نه وه یه هاوارى من، که ده لئیم پۆمانى کوردی (٣٠٠) لاپه ره ی زیاده. وشه دانى نووسه رانى ئیمه دپاوه، هه رچه ندی هاوار بکه ی، سوودى نییه.

پئویست ناکات باسى به شه کانی تری ده قه که بکه م. وهک نه و تیبینیانیه ی سه ره وه یه: وه سفى نابه جئ، وشه خه سارکردن، دیالۆگى لاواز (نمونه): له به شى یازده دا، ١٢٧-١٢٧، ده لاپه ر دیالۆگى بئ مانا). ده قیکى لاوازه. نووسیاریکى (ئیدیت) باشى گه ره که. لئى قوت بکه م و ده ستکارى بکه م، باى چپۆکیکى بیست لاپه ره یى لئ ده مینیته وه، بۆیه هه یفه ناوى پۆمانى لئ بنئین. له گه ل نه وه شدا، نووسه ر گه نجه و ده توانیت په ره به تواناییه کانی بدات. هئنده له چاپکردن په له نه کات. نووسه ر زمانى نووسینى باشته ره له پۆماننووسانى ناودار، به س پئویسته له هونه رى پۆماننووسین باشته ر شاره زا بئت، نه وچه بئته مه دانه که. نووسه ر توانایى هه یه و لئشى پاره بینم زۆر له وه باشته ر و جوانتر بنووسیت.